

Usnesení

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Příhody a soudců JUDr. Michala Mazance a Mgr. Jana Passera v právní věci žalobce: A. M., proti žalovanému: Ministerstvo vnitra se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, pošt. schránka 21/OAM, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 27. 5. 2004, čj. 24 Az 103/2004 - 19,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost se odmítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností ze dne 4. 3. 2005 doručenou osobně Krajskému soudu v Ostravě dne 7. 3. 2005 se žalobce jako stěžovatel domáhá zrušení shora označeného usnesení krajského soudu, kterým bylo zastaveno řízení o žalobě proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 3. 2. 2004, čj. OAM-150/VL-07-17-2004.

Tímto (posledně uvedeným) rozhodnutím bylo řízení o udělení azylu stěžovateli zastaveno podle ustanovení § 25 písm. a) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o azylu), neboť v průběhu správního řízení obdržel správní orgán rozhodující ve věci písemné prohlášení stěžovatele ze dne 3. 2. 2004, kterým vzal stěžovatel svou žádost o udělení azylu zpět. Usnesením krajského soudu bylo řízení zastaveno podle § 47 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s. ř. s.), § 33 zákona o azylu, s odůvodněním, že nelze zjistit místo pobytu žadatele o udělení azylu a tato skutečnost brání nejméně po dobu devadesáti dnů rozhodnutí ve věci.

V kasační stížnosti stěžovatel uvedl, že mu bylo napadené usnesení doručeno dne 25. 2. 2005. Z evidence Ministerstva vnitra krajský soud zjistil, že stěžovatel svévolně odešel z P. s. V. L. dne 3. 2. 2004, neznámo kam. Vzhledem k tomu, že se Krajskému soudu v Ostravě nepodařilo zjistit pobyt stěžovatele, ustanovil mu usnesením ze dne 26. 4. 2004 opatrovníkem SOZE /Sdružení občanů zabývajících se emigrací/ se sídlem B., M. 16 (podle § 29 odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, § 64 s. ř. s.); uvedené usnesení nabylo právní moci dne 21. 5. 2004. Napadené usnesení bylo proto ve čtvrtek 3. 6. 2004 doručeno opatrovníkovi stěžovatele; od tohoto dne je také třeba počítat lhůtu k podání kasační stížnosti. Ze

správního spisu bylo dále zjištěno, že se stěžovatel dne 25. 2. 2005 osobně dostavil ke krajskému soudu a napadené usnesení převzal.

Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů od doručení rozhodnutí a zmeškání této lhůty nelze prominout. Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek její lhůty a podle odstavce 4 téhož ustanovení je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence, anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit. Dnem určujícím počátek lhůty počítané podle týdnů byl den doručení, tedy čtvrtek 3. 6. 2004. Poslední den lhůty připadá na čtvrtek 17. 6. 2004, kdy také lhůta k podání kasační stížnosti marně uplynula. Kasační stížnost podaná stěžovatelem osobně až dne 7. 3. 2005, tedy byla podána opožděně. Skutečnost, že stěžovatel převzal napadené usnesení až dne 25. 2. 2005 je právně bezvýznamná, neboť, jak je uvedeno výše, lhůta pro podání kasační stížnosti začala běžet dnem doručení opatrovníkovi, tedy ve čtvrtek 3. 6. 2004.

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. b), § 120 s. ř. s. odmítl.

Podle § 60 odst. 3, § 120 s. ř. s. nemá při odmítnutí žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Poučení: Proti tomuto usnesení nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. května 2005

JUDr. Petr Příhoda
předseda senátu